

на лихвѣ-тѣ въ томъ случаѣ трѣбва безъ измѣненія да записва
отъ пользованіе-то, кое-то може да послѣдва отъ употребленіе-
то оному, кон-то гы е взелъ назаемъ, ирѣчь оцѣненіе-то на
лихвѣ-тѣ трѣбва да е изразмѣрно изъ печалы-ты; кога-то уже
печали-ти сѣ голѣми, и лихва-та на пары-ты трѣбва да е го-
лѣма, но кога-то печали-ти сѣ малы, и лихва-та по нуждѣ
трѣбва да е изразмѣрно малка, зачѣ-то истиннѣ оцѣненіе-то
на лихвѣ-тѣ не трѣбва да представлява друго иѣчто освѣнь
чистѣ-тѣ печалѣ на пары-ты; колко-то остане оному, кой-то е
взелъ назаемъ пары слѣдѣ уговоренѣ-тѣ лихвѣ е награда за
трудоу-ты му, и за вѣдѣствованіѣ-та му и изъ това останѣ-
ло-то награждавага способность-та му и прѣимущество-та на не-
гово-то мѣстоположеніе въ общество-то и въ иговы-ты отноше-
ніѣ, ирѣчь да го имѣть на почетѣ и на увѣреніе (кредитѣ).

На взимъ отъ ипостолничество-то на цѣнѣ-тѣ лихвенѣ, кое-то по-
слѣдва отъ вѣданіе-то и отъ послѣдствіѣ-та на трѣговскы-ты и
промышленны прѣдпріятіѣ, таа лихвена цѣна по нуждѣ сѣ про-
мѣнѣва за всякъ заемъ (спорадѣ достоинство-то за плащаніе, кое-
то показва оный, кой-то зема назаемъ, ирѣчь изразмѣрно изъ
стыненѣ на опасности-ты, въ кон-то сѣ излага оный кой-то да-
ва назаемъ толкова (спорадѣ вѣролатіе-то, кое-то за да изберѣ
дадены-ты назаемъ пары, какъ-то и спорадѣ вѣрѣма-то, но кое-
то ще гы избере. Никой по правдѣ не ще сѣ рѣши да даде заемъ
изъ истѣ лихвѣ на двонца разнѣны, кон-то не показывать нѣ-
то достоинство за исплащаніе; затока нѣма опасность, а таа спа-
сность трѣбва да сѣ изгласи изъ единѣ лихвѣ по-голѣмѣ.

При това макаръ явно да сѣ вижда че е право начало-то
(правило-то) на лихвѣ-тѣ и на иководно-то и оцѣненіе изъ
вѣнчко това Правителства-та въ разнѣны вѣкове дадохъ вниманіе
за оцѣненіе-то на лихвѣ-тѣ вѣрху пары что сѣ заемать, и
нѣкои Правителства възбранѣхъ да сѣ не зема никакъ лихва, а